

UCHWAŁA Nr 571/XXXIX/2017
Rady Gminy Lesznowola
z dnia 28 grudnia 2017 roku

w sprawie rozpatrzenia skarg na działalność Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lesznowoli.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1875 ze zm.) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1257) Rada Gminy Lesznowola uchwala, co następuje:

§ 1

Po rozpatrzeniu skarg Pani M. A., wniesionych 2 i 15 listopada 2017 roku, na działalność Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lesznowoli, oddała się skargi jako niezasadne, z uzasadnieniem stanowiącym załącznik do uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Gminy Lesznowola.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Uzasadnienie

Pani M.A. skierowała w dniach: 2 i 15 listopada 2017 roku skargi na działalność Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lesznowoli.

W pierwszej zarzuciła, że Kierownik Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej nie przyznała jej pomocy finansowej „w celu zasiedlenia domu” który Skarżąca posiada w stanie surowym. Przyznano jej wówczas 200 zł do 10 listopada 2017 roku na posiłek. Ponadto pracownik socjalny odmówił Skarżącej zadzwonienia do wodociągów w celu podłączenia wody.

Natomiast w drugiej skardze Pani M.A. podniosła, iż od grudnia 2016 roku jest osobą bezdomną, odmówiono jej lokalu zastępczego, odmówiono jej środków na adaptację na cele mieszkalne pokoju z kuchnią, odmówiono jej również środków na wynajęcie pokoju. Podniosła, że od grudnia „przybyła” jej jaskra, niewydolność serca, nerek, nie ma jak aplikować leków ani zachować higieny osobistej.

Zarzuciła, że nie mając dachu nad głową nie może podjąć pracy dodatkowej-dorywczej, nie ma pieniędzy na bilet, chodzi w letniej kurtce mimo chłodu. Ośrodek odmówił Skarżącej kwoty 40 zł na doładowanie karty telefonicznej, a telefon jej jest potrzeby na kontakt z lekarzami. Zdaniem Skarżącej Kierownik GOPS wpędza ją w kolejne problemy. Tymczasem Skarżąca jako osoba chora wymaga ciszy, spokoju, czystego miejsca. Chodzi jej o zapewnienie środków finansowych na dietę cukrzycową, ciśnieniomierza do pomiaru ciśnienia (grozi jej udar mózgu), zakupu kurki zimowej i butów dla cukrzyka, środków higieny, biletów autobusowych. Natomiast 100 zł z otrzymanych z Ośrodka pieniędzy przeznacza na same dojazdy do Lesznowoli.

Z wyjaśnień Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lesznowoli wynika, że Pani M.A. objęta jest pomocą od grudnia 2016 roku. Wielokrotnie oferowano jej pomoc w formie schronienia w placówkach noclegowych, której jednak odmawiała. Uzgodniono miejsce w dwóch schroniskach w Warszawie, ale Skarżąca nie skorzystała z nich. Ze względu na zbliżający się okres zimowy nie ma już miejsc w schroniskach, zaproponowano więc ogrzewalnie, noclegownie. Ośrodek wskazał ponadto, iż Pani M. A. jest właścicielką domu jednorodzinnego na terenie Gminy Lesznowola; dom ten jest w stanie deweloperskim i nie nadaje się do zamieszkania. Komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w Piasecznie prowadzi egzekucję z tej nieruchomości; jest na etapie opisu i oszacowania. Natomiast oczekiwania Skarżącej w zakresie pomocy przy adaptacji mieszkania nie mogą zostać spełnione, gdyż przekraczają możliwości finansowe Ośrodka. Skarżąca w jednym z pism oszacowała te koszty na 50 000 zł. W sprawie pomocy finansowej na wynajęcie pokoju GOPS wydał decyzję odmowną (dwukrotnie), a Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Warszawie decyzje te utrzymało w mocy. Pani M. A. odwołała się od decyzji GOPS przyznającej jej zasiłek celowy na zakup żywności i środków higieny osobistej. Odmówiono jej jednocześnie przyznania zasiłku celowego na wynajęcie pokoju i

doładowanie telefonu komórkowego oraz na zakup leków. Również tę decyzję organ II instancji utrzymał w mocy.

Skarżąca w październiku 2017 roku otrzymała z GOPS następującą pomoc finansową:

- zasiłek na zakup posiłku lub żywności w kwocie 200 zł,
- zasiłek okresowy z tytułu bezrobocia w kwocie 400 zł,
- zasiłek celowy na zakup leków, odzieży, obuwia i środków czystości w kwocie 400 zł,
- zasiłek celowy na zakup żywności kwocie 50 zł oraz na zakup kurtki i przyborów do szpitala w kwocie 250 zł,
- zasiłek celowy w naturze na zakup leków – 9,62 zł,
- zasiłek celowy na zakup żywności w kwocie 200 zł.

Zatem w miesiącu październiku 2017 Skarżąca otrzymała z GOPS kwotę 1509,62 zł.

W listopadzie 2017 r. przyznano Pani M.A. pomoc finansową:

- zasiłek na zakup posiłku lub żywności w kwocie 200 zł,
- zasiłek celowy na pokrycie całości lub części kosztów leków i leczenia w kwocie 50 zł,
- zasiłek okresowy z powodu bezrobocia w kwocie 400 zł.

Kierownik Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lesznowoli poinformował ponadto, iż Skarżącej udostępniono możliwość skorzystania w sprawach pilnych z telefonu Ośrodka. Pani M. A. zawsze była traktowana z szacunkiem i życzliwością.

Jak zatem z powyższego wynika, Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Lesznowoli udzielał i nadal udziela Skarżącej pomocy. Natomiast w przypadkach, gdy wnioski Pani M. A. o pomoc nie mogły być uwzględnione, wydawane były decyzje administracyjne, utrzymywane w mocy przez organ II instancji.

Środki z pomocy społecznej mają charakter ograniczony i nie są przeznaczone na zaspokajanie każdego oczekiwania osoby zgłaszającej się do ośrodków pomocy społecznej. Mają one pomagać w przezwyciężaniu trudnych sytuacji, a cele, na które mogą być przyznane, określają przepisy prawa. Ośrodek Pomocy Społecznej jest zobowiązany brać pod uwagę także sytuację majątkową osoby ubiegającej się o świadczenia. Pani M. A. jest właścicielką nieruchomości, zatem okoliczność ta ma znaczenie dla rodzaju i zakresu udzielanej pomocy. Rozbieżność pomiędzy możliwościami GOPS a oczekiwaniami Skarżącej, czy też jej niezadowolenie z działań Ośrodka, nie oznacza, że Kierownik Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej działał w sposób nieprawidłowy, w szczególności aby niewłaściwie odnosił się do Skarżącej. Rada zauważa, że z treści skargi z dnia 2 listopada 2017 roku wynikałoby, iż przyznano Pani M.A. pomoc jedynie w kwocie 200 zł, gdy tymczasem kwota tej pomocy udzielona w miesiącu poprzedzającym złożenie skargi, jest ponad siedem razy większa. Natomiast w sprawach, będących przedmiotem innych zarzutów skargi z 15 listopada 2017 roku, zapadły ostateczne decyzje administracyjne.

W świetle powyższego skargi Pani M. A. na działalność Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lesznowoli należy oddalić.